

"Het bananen verhaal."

Wat ik nu schrijf is niet zozeer een verhaal, maar meer een frustratie die af en toe naar boven komt drijven. En op de een of andere manier kom ik maar niet over deze frustratie heen en besluit ik er maar over te schrijven om het een en ander achter de rug te hebben. Toch is het waar gebeurd.

Het begon allemaal in 1994 toen ik in militaire dienst moest, ik was een van de laatste opgeroepen helden die dit genoeg mocht ondergaan. Het was ongeveer 1 uur rijden en ik was nog geen 18, dus geen auto. Met de bus was het niet te behappen, dus ik besloot om binnenslaper te worden. Enkele weken later ontmoette ik een medestrijder die bij mijn ouders uit de buurt kwam. Hij vroeg mij of we konden samen rijden, hij was namelijk wel 18 en had een Ford. Tegen een geringe vergoeding kon ik elke avond in mijn eigen bed liggen en bij mijn vriendin zijn. We hadden er samen voordeel bij dus ik stemde er mee in.

Hij zei, dat hij mij na het weekend zou komen oppikken bij mijn ouders thuis, en dat deed hij ook. Hij kwam bij ons in de straat rijden en naarmate hij dichterbij kwam zag ik allemaal vreemde pluizige objecten in zijn auto hangen. En ze hingen werkelijk overal, aan de achteruitkijkspiegel, aan het dak, aan de ramen geplakt echt overal ik kon hem bijna niet meer zien. Alles wat ik zag waren deze vreemde pluizige dingen. Dus ik stapte verbaasd in en keek eens in het rond, het bleken allemaal bananen van stof te zijn.

Lange bananen, korte bananen, bananen die half open gepeld waren,
Het bleken allemaal bananen te zijn.

En ik weet niet hoe u erover denkt, maar wat is het punt om een gestoffeerde banaan in je auto te hangen. Kijk een beestje of een grappig poppetje is tot daar aan toe, wellicht een vaantje van je favoriete voetbalploeg, maar wat is de reden om objecten die op een fruitsoort lijken in je auto te hangen. Ik snap het gewoon niet. Dus ik vroeg hem, "waarom heb je al die bananen in je auto hangen joh?" "Nou" zei hij "omdat ik van bananen houd" Ik antwoordde daarop, "bananen moet je eten, maar niet gestoffeerd in je auto hangen." Hij herhaalde nogmaals dat hij ze gewoon leuk vond, en dat als hij ze in zijn auto wil hangen hij dat lekker doet.

Ik meldde hem, het is jou leven en je moet doen wat je wilt, maar ik begrijp nog steeds niet waarom je deze krengen in je auto hangt, het slaat toch nergens op! Hij werd geïrriteerd en vroeg me om op te houden met zeuren. Om de verstandhouding goed te houden, besloot ik maar om erover op te houden.

Na een dik half uur te hebben gereden en weinig te hebben gepraat, zag hij een auto niet aankomen uit een weg van rechts. Hij remde als een idioot, brandend rubber was te ruiken en hij raakte hem net niet. We stonden stil en ik keek naar hem en zag dat hij trilde van de schrik.

Ik zei tegen hem, zag je die auto niet aankomen, man? Nee! zei hij. En toen maakte ik waarschijnlijk de slechtste grap die je op dat moment kon maken. Waarschijnlijk hingen er een paar bananen voor je ogen. En ik gaf er een klein lachje bij.

Nou dit soort humor kon hij blijkbaar niet waarderen, en zei tegen mij op zeer luide en dwingende toon, EN NU UIT DE AUTO JIJ.

Dus daar stond ik met mijn grote mond, halverwege naar de kazerne, halverwege naar huis. Het enige wat mij nog restte was een bushalte zoeken of liften. Met mijn duim omhoog trachtte ik auto's te laten stoppen, maar dat viel nog niet mee. De meeste auto's reden gewoon door en lieten mij eenzaam lopen. Totdat één auto uiteindelijk wel stopte en mij vroeg waar ik heen moest. Ik vertelde dat ik naar de kazerne moest. En jawel hij wou mij wel bij de poort afzetten, hij moest toch die kant op. Ik dacht hoppa, mooi geregeld.

Ik liep om de auto heen om in te stappen, opende de deur, keek naar binnen en raad eens wat?

Hoe ongelooflijk het ook is, deze bestuurder had eveneens een banaan aan zijn spiegel hangen. Ik keek hem aan, en zuchtte. Ik red me wel zei ik en gooide de deur weer dicht en vervolgde mijn reis te voet.

En tot de dag van vandaag zie ik nog wel eens auto's rijden met zo'n godvergeten stoffen banaan aan hun spiegel hangen, en nog steeds begrijp ik niet de intentie waarom mensen een gestoffeerde fruitsoort in hun auto hebben hangen.

Moge god met de bananen rijders zijn.

© juli 2009, Dereaux, BasicPublishing.nl